

ר"ת	יציאה	כניסה
21:02	20:27	19:09
20:59	20:29	19:26
21:03	20:31	19:21
21:00	20:27	19:25

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת קרח • ב' תמוז תשפ"א • גליון 725

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

המחלוקת היא כבר פגם ברמה אחרת, היא כבר דבר כל כך חמור במהות הקשר עם בורא עולם, ובגלל זה התגובה על פגם מחלוקת היא קשה ולא פרופורציונלית.

פגם מהותי ושושרי

והשאלה היא: למה? מה יש בפגם המחלוקת שהופך אותו לחמור כל כך? והתשובה היא שהעיקר והיסוד והשושור של כל התורה כולה הוא "בין אדם לחברו", כל המהות של התורה היא להביא את האדם לתיקון אהבת חברים ואהבת חיים ואהבת ישראל, ולהימנע כמובן מכל שנאת חיים, קנאה, שנאה, תחרות, מחלוקת, לשון הרע, ודומיהם.

אהבת ישראל והשלום והאחדות בעם ישראל - הם לא "עוד" עניין או "עוד" מצווה, אלא הם התנאי והשושור והעיקר והתכלית של כל התורה כולה. את התורה קיבלנו רק כאשר היינו מאוחדים "כאיש אחד בלב אחד". בלי זה לא הייתה בכלל תורה.

כאשר משה רבינו רצה להוריד את התורה מהשמיים המלאכים לא הסכימו, עד שמשה טען כלפיהם: מה אתם צריכים את התורה, הרי אין ביניכם מחלוקת ושנאה. מכאן שכל התורה כולה באה כדי להטיל שלום בעולם, דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.

ולכן התגובה על פגמים שבין אדם לחברו היא תגובה קשה בלי שום פרופורציות. בית ראשון נחרב על העבירות החמורות ביותר והתגובה של בורא עולם הייתה עדינה מאוד, "רק" שבעים שנות גלות. אבל בית שני היה מעצמה של תורה, סמל לדקדוק במצוות, בני הדור היו בעלי מידות טובות ובכל זאת בגלל שהייתה ביניהם שנאת חיים - התגובה של בורא עולם הייתה קשה מאוד, ריסוק מוחלט, גלות אכזרית ומתמשכת כמו בור בלי תחתית.

החג שנשרף באש השנאה

מה הסיבה לכך? בדיוק מה שאנחנו כותבים כאן.

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

מה מרעיד את העולם?

האם יש מחיר לחטאים?

זה מאוד מעצבן את דליה שבעלה שוכח לזרוק את הפח, וזה גם מכעיס אותה שהוא לא מפנה את הכלים לאחר הארוחה או לא מחזיר את הספרים למקום. לפעמים היא מעירה לו, ולפעמים היא גם מתפרצת, אבל הבעל יודע לפייס אותה, לבקש סליחה, והיא מוחלת והשלום והשלווה שבים לשכון בביתם.

אבל פעם אחת היא תפסה אותו משקר לה, וזה כבר היה פיצוץ של חמש. שום דבר לא עזר. שום בקשת סליחה לא התקבלה. הוא לא יכול אפילו להתחיל לדבר איתה. והבעל הנבוך בסך הכול רצה להבין למה, מה קרה כאן. האם יש מחיר לחטאים? האם יש חטאים "יקרים" וחטאים "זולים"? אם לא להחזיר חפצים למקום זה רע וגם לשקר זה רע - מדוע כאן יש גבול לכעס ואילו כאן אין שום גבול?

אהבת ישראל והאחדות בעם ישראל - הם לא "עוד" עניין, אלא הם התנאי והעיקר והתכלית של כל התורה כולה.

היא בהתאם ויהיה קשה מאוד לשקם את הקשר הזה.

נמצא, שזה לא ששקר הוא חטא חמור יותר או יקר יותר מחטא אחר, אלא השקר הוא פשוט בעייתי ברמה אחרת לגמרי, שאין שום יחס בינו לבין הבעיות ה"רגילות".

עונש "לא מידתי"?

וכל זה רק משל כדי להבין מה קורה בפרשה שלנו. רש"י מביא את דברי חז"ל שעוון המחלוקת קשה מאוד שעל כל החטאים בית דין של מעלה לא מענישים לפני גיל עשרים, אבל על מחלוקת העונש קשה שאפילו תינוקות קטנים נענשים.

על החטא החמור ביותר של עבודה זרה ה' היה מוכן לתת זמן לתשובה ולתיקון. אבל על חטא המחלוקת, לעורר שנאה ומדנים, לעורר פירוד בעם ישראל - על זה מגיעה תגובה מהירה וחריפה: כבר בבוקר שלמחרת האדמה רועדת, ה' בורא בריאה חדשה כדי להעניש את החטאים שמוטל עונש חמור ונדיר עד כדי כך שפוגע אפילו ביונקי שדיים!

מובן מאליו שהחוסרה שבה רואים בשמים את עניין המחלוקת - זה לא עניין כמותי, זה לא שיש חטא חמור יותר מחטא אחר, וברור שהתינוקות לא אשמים. אלא, מה שה' יתברך בחר בעונש כל כך חריג וקשה, זה בא להצביע על עניין מהותי, וללמד אותנו שלמרות שכל חטא הוא "נסבל" בשמים, זאת אומרת שמתייחסים אליו במידת הרחמים ונותנים לחוטא אפשרות לחזור בתשובה וגם מעוררים אותו בעדינות יחסית - אבל

ד' תמוז
קרית מוצקין
רח' משה גושן 62
בית הכנסת אורות ראובן

בואו להתחזק!
צ"מ הרב שלום ארוש שליט"א

תפילה מועילה להינצל אפילו כשהעונש נצרך לקידוש ה'

אמר רבנו: מה שפני העולם עושים בסוף, רציתי שאתם תעשו בתחלה. כאומר: מה שנהגים בני העולם להרעיש בתפלה פשוטים שכבר כלו כל אפני דרך השמחה - נעשה אנחנו בתחלה, שפני בתחלת הדרך נפצרו ונזעק בתפלה. (שי"ק ב-רצג)

פשוטאם והסביר פעם רבי אברהם ב"ר נחמן לאביו רבי נחמן טולשינער זי"ע שגם בשלל נתן להבין מדוע נכון הדבר להתרחק מהרופאים רפואותיהם. גער בו אביו רנ"ט ואמר לו: "צריך לקיים ציי רבנו, להתרחק מהרופאים מחמת אמתה בדבריו לבד. כי כשיתרחק מהם מחמת ההבנה שבעולם, יכול להיות שאחר זמן יבין להיפך, ודבר רבנו שאמר שצריכים להתרחק מהם, אינו נתן לשנוי. (שם ג-רצט)

יתברר שיעשה ויחשב לגזר גזרות בעולם! אנו צריכים לקרוא להשם יתברך מעסקיו שהיא עוסק בהם באיזה גזרה ויצא, חס ושלום, שישלך זאת ויפנה אלינו למה שאנו רוצים לדבר עמו ולבקש מסנו שיקרב אותנו לעבודתו יתברך. כי כשאתה מישאל רוצה לדבר עם השם יתברך, אי ששליך השם יתברך את כל עניני ואת כל הגזרות שרוצה לגזר וספנה עצמו רק לזה האיש הרוצה לדבר עמו ולפרש שיתחיל לפניו שיעזרה להתקרב אליו.

על אף שהדבר עלול לגרום לחילול ה' חלילה. משה רבינו היה צריך להתפלל תפילה מיוחדת על מנת שתפילת קרח לא תתקבל, וכך יוכל להתקיים האות שיוכיח שמה אמת ותורתו אמת.

רואים מכאן מה גדול הוא כח התפילה - על ידי תפילה יכול אפילו רשע הכופר בתורה לזכות להציל את נפשו, כי התפילה מעלה את האדם מעל לכל החשבונות (מעלות התפילה בשם המשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל).

ודברים אלו צריכים לעורר כל לב לעשות קל וחומר בן בנו של קל וחומר אם על דבר שיכול לקעקע את כל יסודות היהדות התפילה יכולה להועיל, ק"ו כאשר מדובר ביסודות הדת, כאשר אדם עומד לפני קונו ושופך שיח להינצל מהיצר הרע וחילוליו, שתפילה אמיתית יכולה לעזור.

ובפרט עכשיו כאשר הצרות גוברות מבית ומחוץ צריך האדם להתחנן מול בוראו וידע היטב שהקב"ה פונה ועוזב מכל עסקיו עבור האדם שמתפלל באמת כמו שאמר רבינו רבי נחמן (שיחות הר"ן) כששמת שייצאין גזרות על ישראל אמר: היתכן שאנו מניחין את השם

בפרשתנו כאשר משה רבינו מבקש לעשות את מבחן הקטורת עם קרח ועדתו נאמר (במדבר טז, טו) "ויחר למשה מאד ויאמר אל ה' אל תפן אל מנתחם..." המפרשים נתקשו בפירוש פסוק זה על איזו מנחה מדובר כאן (ועיין ברש"י ב' פירושים) והרמב"ן פירש וזה לשונו: "אבל פשוטו, כי בעבור שהיו אלה רוצים בכהונה להקריב קרבן, אמר משה אל תפן אל מנתחם - אל תפן אל קרבן שיקריבו לפניך ואל תפילה שיתפללו לך, כי כל הקרבנות גם התפילה יקראו מנחה בכתוב" עכ"ל. הנה הרמב"ן מבאר שמה רבינו ביקש מה' שאם יביאו איזה קרבן נדבה או יתפללו איזו תפילה, לא יקבל ה' את קרבנם ותפילתם, כדי שלא תהיה להם זכות להינצל.

והדברים נוראים למתבונן, כמה חשש משה רבינו ע"ה - מתפילתו של קרח! והרי תפילתו מבקשת לקעקע את יסודות עם ישראל, לכפור בנבואת משה רבינו, בעיקר העיקרים שתורה סן השמים. היתכן שתפילה זו תתקבל לפני ה'!?

התשובה היא - כן, אפילו תפילה כזו יכולה להשפיע ח"ו ולמנוע את הבאת האות והמופת שאמר משה רבינו: "אם בריאה יברא ה'". על ידי תפילה יכול קרח להינצל,

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

משאלות שנשאלו בקו ההלכה

בה בבשר בתוך 24 שעות) ובישלתי בה תבשיל חלבי, מה דין המחבת ומה דין התבשיל?

התבשיל עצמו מותר, מכיון שהמחבת "אינה בת יומה" ולכן טעם הבשר שיש בה כבר נפגם. אמנם המחבת צריכה הגעלה, אמנם נחלקו הפוסקים במחבת עם ציפוי טפולון כיצד הכשרו, לספרדים - ציפוי הטפולון נחשב לפלסטיק ולכן ניתן להכשירו על ידי הגעלה פעם אחת. בין ישראל לעמים (פרק י"ד אות כ"ט) בשם האגרות משה (חלק אבן העזר חלק ד' סימן ט'), והאשכנזים מחמירים להגעילה ג' פעמים ברותחים. על פי שו"ת משנה הלכות (חלק י"ב סימן ט').

אדם שקם קודם חצות הלילה והסתפק אם נרדם, ועל כן הסתפק אם מחוייב לברך ברכות התורה, וביקש מחברו שיוציאו ידיו חובה, ולא חזר לישון, האם בהגיע הבוקר יכול לברך שוב בעצמו או שיצא ידיו חובה?

כיון שיצא ידיו חובה בברכת חברו בחצות לילה, לכאורה אינו יכול לברך בבוקר, אמנם אם אמר מפורש שאינו רוצה לצאת בברכת חברו אלא עד הבוקר נראה שיוכל לברך, על פי כף החיים (סימן תרל"ט סעיף קטן צ"ה) דבמקום שיש ספק או מחלוקת הפוסקים יכול לעשות כוונה נגדית.

לגבי נטילת ידיים שלפני הסעודה, באיזה מקרה אפשר לאכול לחם בלי נטילת ידיים, אימתי נוטלים ולא מברכים, ומתי צריך לברך על נטילת ידיים?

צריך ליטול ידיו ויברך על נטילת ידיים, מכיון ששתי האכילות מצטרפות ונחשב כאילו נוטל ידיו ליותר מכביצה. (הגאון הרב יהודה נקי שליט"א בספר מעין אומר חלק א' עמ' רפ"א).

אלו דברים אפשר לענות עם הציבור כאשר אני נמצא בסוף תפילת שמונה עשרה באלוקי נצור?

רשאי להפסיק לעניית חמשה אמנים ראשונים של הקדיש (עד דאמירן בעלמא) ועונה "הא שמיה רבה" עד "תברך". כמו כן יכול לענות "קדוש" ו"ברוך" בלבד בלי ימלוך. וכן יכול לענות עם הציבור "ברוך ה' המבורך". אבל שאר אמנים של ברכות בין ברכות המצוות ובין ברכות הנהנין לא יענה. (הליכות עולם חלק א' פרשת בשלח אות ט').

לקחתי מחבת טפולון בשרית (שלא השתמשו

אם אוכל פת פחות מכזית (29 גרם) מעיקר הדין אינו צריך ליטול ידיו כלל, אלא מברך המוציא ואוכל בלי נטילת ידיים, ואם דעתו לאכול יותר מכזית אבל פחות מכביצה בלא קליפתה (פחות מ 56 גרם) חייב ליטול ידיים אבל אינו מברך "על נטילת ידיים", לכן במקרה כזה מנגב ידיו ומברך מיד המוציא, ואם אוכל יותר משיעור כביצה, נוטל ידיים ומברך "על נטילת ידיים" ואחר כך מברך המוציא. (שלחן ערוך סימן קנ"ח סעיפים ב' ו'ג). והמחמיר ליטול ידיו בלי ברכה גם על פחות מכזית, תבא עליו ברכה. (ליקוט יוסף סימן קנ"ח אות ב', והלכה ברורה סימן קנ"ח אות ד').

מה הדין אם התחיל לאכול על דעת שיאכל פחות מכזית, וכגון שחשב לאכול 20 גרם, וכעת רוצה לאכול עוד 35 גרם, כך שביחד

שם שמים שגור על פיו

ר' זושא 'שם שמים', כך כינוהו הכל את ר' זושא. ולא סתם כך בא לו כינוי זה, אלא משום ששם שמים שגור על פיו. בכל עת הזכיר ובירך שמו של מלך מלכי המלכים הקב"ה. "ברוך ה'", "בעזרת ה'", אם ירצה ה'" "ברוך הוא וברוך שמו" ועוד כהנה וכהנה.

במשך שנים רבות התגורר ר' זושא בברסלב, ודמותו התמזגה להפליא עם הסביבה. עד שביום אחד נאלץ לעקור מעיירתו זו ולנדוד אל העיר טשערין.

יציאתו של רבי זושא מן העיר הכתה את הכל בתדהמה. ועוד יותר מכך גברה הפליאה; הוא לא יצא סתם כך מברסלב, ידידי הבריוחיהו משם באישון לילה! לא היתה זו סיבה מהשגרה, יד עליונה ומשגיחה הייתה זו שכיוונה צעדיו לשם, מן הסתם יש לו שליחות שם. המניעים שהובילוהו לכך בסיפור שלפנינו:

בקרבת העיר ברסלב השתרעה אחוזתו של הפריץ מולודובסקה, שהיה בעל המקום. עשיר גדול היה הפריץ רכוש רב הצטבר באמתחתו ושליטתו הייתה באיזור כולו. עיני הערלים העניים יצאו מחוריהן מקנאה הבהיטם בכל אשר לו. בכל עת חמדו את ממנו ורכושו.

לא תורה ולא מורא היה להם, בכל הזדמנות שרק הייתה להם ניסו לתת ידם ברכושו. פעם אחת בשבועו מטייל בחוץ לארץ, לבש הפריץ מעיל עור יקר ערך שרכש באחת מארצות העולם בממון רב.

באחד הימים שלאחר מכן, הזדמן אחד הערלים לאחוזתו של הפריץ לרגל מלאכה כלשהי, וכשעננס פנימה הבחין במעיל-העור התלוי על קולב. עיני הערל כמעט יצאו מחוריהן מחמת מראהו של המעיל, וליבו החומד החל להכות בו בטרוף. "הנה", אמר לעצמו, "נומד אתה בקרבת מקום למלבוש יקר זה, הושט ירך וקחהו, איש לא יראה במעשיך!"

מחמת חמדה לא הרבה הערל במחשבות, מהיר כבזק תפס את המעיל והחל לנוס עמו אל הרחוב. הוא עבר את המשוכות בגן בריצה, והנה הוא כבר עומד מעבר לשער האחזה בלי שאיש יבחין בו...

אך ליבו ההולם לא נתן לו מנוחה: מה יהיה כאשר יעלו על העדרו של המעיל היקר וידלקו בעקבותיו, אז ודאי ימצאו אצלו את הגניבה ואבוי יהיה לנפש...

בתוך כך הגיע לאוזניו קול שקשוק אופני עגלה וצהלת הסוסים. סובב הגנב ראשו והבחין כי היהודי זושא הוא, הנוסע בעגלתו הדלה הרתומה לסוס זקן וטעונה מיני סחורות.

סימן הגנב לרבי לעצור לו. ר' טובו עצר לו. הגוי זושא לנסוע בעגלתו זושא נעתר לו. בתוך כך, גולל הגנב את מעיל העור לעיני ר' זושא ואמר: "הואה אני כי ידיך מכחילות ופניך אדומות מחמת קור, הנה לך, לבש מעיל זה, תריס טוב הוא מפני הצינה השולטת בעולם ויחס לך עד הגיעך למחוז חפצך."

נטל ר' זושא את המעיל המשובח, לחש כמה מילות של תודה להשי"ת, התעטף בו והמשיך לנסוע.

לא עברו יותר מכמה דקות אחדות, ומשרתי הפריץ עצרו את העגלה, הביטו בשניים היושבים בה והבחינו ביהודי העטוף במעיל הגנוב מאדונם!

לא הועילו הסבריו וטיעוניהו של ר' זושא אשר סיפר את הקורות אותו עם נוסעו הגוי. הערל הגנב ניצל את הזדמנות היכוח לקח את רגליו התחמק וברח מן הזירה, ורבי זושא עמד נכלם לפני המשרתים הזועמים. הם הסירו את המעיל מגופו והיכוהו מכות נמרצות. משם הוליכוהו אל בית הסוהר אל הצינוק.

ישב רבי זושא בתא הטחוב ושפך ליבו בתפילה להשי"ת, הצדיק עליו את הדין וברך שם ה' בפיו, וביקשו בתחנונים שיצילוהו ממצוקתו.

בתוך כך נודע הדבר בעיר, ויהודי העיר שמעו ותיצלנה אוזניהם. רבי זושא הצדיק יושב במאסר על לא עוול בכפו! מיד התאסף הקהל להתפלל על ישועתו של חברהם ולתקס עיזה איך לעזור לו. עוד באותו לילה הוחלט לשלוח כמה בחורים למלט נפשו של רבי זושא מבור תחתיותו.

זכותו של רבי זושא אשר שם שמים שגור על פיו עמדה לו, ואלו חילצוהו בשלום מבית האסורים. והעבירו את

שיש כאן מסר נוקב מאבא שבשמים שאומר לנו: כל מה שאתם עושים זה נחמד, אבל לא לזאת הייתה כוונתי. כל התורה והמצוות שנתתי לכם - אם הן לא מובילות אתכם לאהבת ישראל - אתם מחטיאים את המטרה בגדול, את העיקר הפסדתם, את המהות פספסתם, את השורש איבדתם.

וכמו תלמידי רבי עקיבא שהיו תלמידי חכמים בשיעור קומה שאין בכוחנו להעריך, ובכל זאת נענשו בעונש חמור וקשה ועד היום אנחנו אבלים על מותם בימים הגדולים ביותר, ימי ההכנה לקבלת התורה, ימים שהיו אמורים להיות ימי שמחה כמו חול המועד ימי התרגשות כמו חתן וכלה המחכים ומצפים לחתונתם, כך היינו אמורים לצפות ל"יום חתונתו" - זה מתן תורה, והנה במקום לשמוח ולהתרגש אנחנו מתאבלים. מדוע? כי אי אפשר לקבל תורה כאשר אין כבוד ואין אחווה, ואין שלום ואין אהבה.

חכמינו לא נסחפים

כולנו יודעים שקורח היה מגדולי הדור ואתו היו מאתיים וחמישים ראשי סנהדראות. מסופר על ה"שמח משה" שזכר את כל הגלגולים שלו שהעיד שכל התלמידי חכמים היו בצד של קורח! אנשים ענקיים בתורה בדור דעה, תלמידי משה רבינו שקיבלו את התורה בסיני וראו את ה' עין בעין ושמעו אותו מדבר אליהם - גם הם טעו במחלוקת על רבם של כל הגיבאים, איש האלוקים.

זהו רק בא ללמד אותנו שהפגם העמוק והחמור ביותר שהוא פגם המחלוקת והשנאת חנם - הוא פגם שפוגע בכלם אפילו בגדולים שבגדולים, והוא ההרס האמתי של כל היהדות ושל כל העולם. כשחז"ל אומרים ששנאת חנם חמורה יותר משלוש העבירות החמורות - זו לא הגזמה! חז"ל לא "נסחפו", כל דבריהם מדויקים בתכלית.

שנאת חנם - מעשה שלא יעשה

כמה מזעזע לשמוע על תלמידי חכמים שנתפסים במעשים שלא יעשו. שלא נשמע לעולם חלילה, אבל אתה יכול לתאר לעצמך תלמיד חכם מפורסם שירצח ח"ו? איזה זעזוע וחילול ה' זה יהיה?! והנה אומרת הגמרא שאם אותו תלמיד חכם שונא תלמיד חכם אחר או קבוצה אחרת, למרות שכלפי חוץ הוא מושלם, וגם כלפי פנים לא חסרות בו מידות טובות, והוא בקי בתורה, ולא נמצא בו שום פסול ופגם חיצוני, רק בלבו יש שנאה - הוא יותר גרוע מנארף ורוצח ועובד עבודה זרה גם ביחד, וזה לא מזעזע אף אחד!

כאשר עם ישראל נפלו בעבודה זרה ובעריות בחטא בעל פעור הייתה מגיפה אבל האדמה לא רעדה. אבל כאשר עם ישראל נפלו למחלוקת העולם רעד, זה זעזוע אמתי. ובזה מלמדת אותנו התורה וחז"ל את היחס הנכון: אם אתה, כמו כל אדם מוסרי, מדעזע מעבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים - על אחת כמה וכמה שאתה צריך להזדעזע ולהיחרד מפירוד מחלוקת ושנאה. רק כאשר נתייחס לפגם השנאת חנים בחומרה הראויה שלו - רק אז נוכל לתקן ולהינצל, במהרה בימינו אמן.

ברכת שבת שלום ומבורך

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי
הרב שלום ארוש שליט"א

סכנה - יש כאן סכסכן

כזה ולא כזה? וחושבת שטעתה בבחירת השידוך - זה לא נכון, וגם ההפך.

כשהנעל חושב כך - זו גם טעות. אין כאן שום טעויות. פשוט מאד, הזיווגים הם שני הפכים, והיצר הרע מתגבר ביותר, ולכן ישנם הרבה קשיים בדרך לחיבור והאהבה בין בני הזוג. כי כמו שהקושי מתגבר על האשה, כך הוא הרי מתגבר גם על הבעל וגורם לו לעשות טעויות, ולהתנהג בצורה שקשה לאשה לקבל, או שהוא לא עושה דברים שהיא היתה רוצה שיעשה וכו' וגם ההפך לגבי הגבר כלפי האשה.

מתוך הניסיון הרב שיש לי בטיפול בבעיות של שלום בית, אני יודע על בעלים שמתאמצים מאד שיהיה להם שלום בית, ומשתדלים מאד לכבד את נשותיהם וכו', והם לא מיד מצליחים. כי זה פשוט קשה מאד.

זה מצריך חכמה עצומה, והרבה ישוב הדעת, ובעיקר - הרבה מאד סייעתא דשמיא, התלויה בתפילה.

כל זה בא לעורר את האשה, כמה היו צריכה להתפלל על שלום בית, שלא תחשוב שזה בא בקלות, ושתדע נאמנה, שמי שמדבר על שלום בית בתוך הטבע, הוא לא מבין שום דבר בשלום בית, כי אם רבי נחמן כתב בליקוטי מוהר"ן שאיש ואשה הם שני הפכים, ואמר שהיצר הרע מתגבר על זה ביותר - זו האמת.

ידי קלקול השלום בית חס ושלום, שגורם בערמוסיותו לקלקל השלום שביניהם..."

היצר הרע יודע שאם יהיה שלום בין האיש ואשתו, אזי לא יהיה לו ליצר הרע שום מקום אצלם, והוא לא יוכל להם, כי כשיש אהבה ושמחה ושלום - יש הכול! כי אהבה אמיתית בין האיש והאשה, פירושה שהשכינה שורה ביניהם, ואם ה' כאן - הכול כאן.

ומאחר שאנו יודעים שחז"ל אמרו: אלמלא הקדוש-ברוך-הוא עוזרו לא יוכל לו, כלומר, שאי אפשר להתגבר על היצר הרע בלי עזרתו של הקדוש - ברוך-הוא אפוא בשביל להתגבר על היצר הרע שמקלקל את שלום הבית, צריכים האיש והאשה להתחנן הרבה ולבקש מה' שיעזור להם להתגבר על היצר הרע.

נמצא, שכאשר האשה חושבת: בעלי לא בסדר! למה הוא לא עושה כך וכך ולא מתנהג כך וכך? ולמה הוא לא

בית שאין בו תוכן רוחני לא נקרא בית כלל, מאחר שאינו מקום שראוי לשכון בו. ועל דרך זו - בית שאין בו שלום בית אינו בית כלל, מאחר שלא יכולים בכלל לדור בו, רק רוצים לברוח ממנו כל הזמן. לכן בשביל לבנות את הבית האמיתי, המלא בתוכן רוחני ובשלום בית, צריכים לבקש עזרה ממי שבידו לתת את כל זה ובאמת לבנות את הבית, שהוא רק הקדוש-ברוך-הוא.

עוד סיבה לצורך בתפילה בשביל שלום הבית היא, שדווקא על השלום שבין איש ואשתו מתגבר היצר הרע ביותר, ועושה הכול בשביל לקלקל את שלום הבית, כמו שכתוב בספר שיחות הר"ן (רסג):

"מעניין בני הנעורים, ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם, ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פירוד לגמרי חס ושלום. אמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים, כדי שיתפסו במצודות חס ושלום על ידי זה, כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על

הרה"ק הר"ר ר' נחמן מהורדנקה זיע"א ב' תמוז

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

לאחר הנשואין, כאשר כל האורחים שבו לביתם נעלם עמם גם מורינו רבי נחמן, לאחר כמה חודשים שלא שב לביתו, פנתה זוגתו אל הבעש"ט, כאשר ראהו רבו, שאלו לפשר העניין: ורבי נחמן השיב: שידע שכאשר ייולד להם בן זוגתו תפטר מן העולם, אך זוגתו בידעה את גדולתו הסכימה, בזמן לידתה התפללה שתזכה להיות עם בנה לפחות חודש ימים, ובאמת משאלתה התקבלה, ואמר ע"ז מורינו רבי נחמן שהיה אז עת רצון ואילו היתה מבקשבת אריכות ימים גם היתה מקבלת, ונקרא שמו בישראל "שמחה" לאחר שנפטרה שמו אביו בבית הבעש"ט אצל בתו הצדקת אדל, לימים כשגדל כפי שהבטיחו זה לזה, השתדך עם פייגא בת אדל בת הבעש"ט, לימים נולד לזוג רבי שמחה ופייגא, בן ונקרא "נחמן" על-שם סבו מורינו רבי נחמן מהורדנקה, הוא הנחל עובע מקור חכמה רבינו נחמן בן שמחה בן פייגא מברסלב זיע"א. רבינו השתוקק מאד לעלות לארץ ישראל, אך רבו עכב בעדו, אך לאחר הסתלקות הבעש"ט הלך על קבר הבעש"ט עם רבי יוסף קאמניקא זיע"א, וכשחזר מבית החיים שמח שמחה גדולה, והכריז: הבעש"ט צוה לי לנסוע לארץ הקודש, התפלא מאד ר' יוסף היכן דיבר עמכם? תמה עליו רבי נחמן ואמר: מה לא ראייתם שדיבר עמי והיה עומד אצלי. רבינו עלה לארץ הקודש עם עוד שלושים מתלמידי הבעש"ט. ועליה זו היוותה בסיס ואבן לעליה השנייה של תלמידי הבעש"ט המיוחסת לר' מנחם מנדל מויטבסק זיע"א פחות משנה לאחר עלייתו לארץ הקודש, ב-ב' תמוז תקכ"ה, בליל שבת קודש, כשהוא בבגדי שבת, לאחר שקידש על הכוס והוא בתוך הסעודה מצאו ר' מנדל מפירמישלאן לומד מספר הזוהר גוסס, וכך השיב את נשמתו הטהורה ליוצרו, נטמן בבית החיים בעיה"ק טבריה בחלקת תלמידי הבעש"ט זיע"א...

הרה"ק הר"ר ר' נחמן מהורדנקה זיע"א הנו דור שבעי למהר"ל מפראג המתיחס לרב האי גאון ועד לבית דוד. הבעש"ט עצמו מכנה את רבי נחמן: "נאמן בתי קדוש וטהור" מעורב היה בכל ענייני בית רבו, ותמיד היה מצרפו לנושאים הנחוצים, ובהם: התקרבות המגיד ממעזריטש זיע"א, שרבינו השאיר אצלו רושם מיוחד, וכך כותב המגיד במכתבו קודם התקרבותו לבעש"ט: מוסר המכתב הרב הקדוש רבי נחמן מהורדנקה. "האיש הנו צדיק וקדוש, ואם התלמיד כך רבו על אחת כמה וכמה, תלמיד זה הפיח ב' רוח חיים". וכן בויכוח עם הפרנקיסטים הרשעים שנארך בפוסבו מטעם השלטונות, והבעש"ט היה אחד מהשלשה שנשלחו לוויכוח זה, ואז קודם צאתו לדרך הסתגר עם מורינו רבי נחמן כשעה שלימה, ודיברו בעניין הויכוח, שלאחר מכן הוכתר בהצלחה רבה. רבי מיכל מזלוטשוב זיע"א: כל נסיעתו של בעל מעשה רוקח לארץ ישראל, היתה בשביל לפגוש את רבי נחמן מהורדנקה, כי אמר כשהיה שנינו בארץ הקודש נחיש את הגאולה. רעו ועמיתו רבי פנחס מקוריץ זיע"א: מה שמובא כל המספר בשבחן של צדיקים כאילו עוסק במעשה מרובה, הכוונה היא: על מורינו רבי נחמן מהורדנקה. רבו הבעל-שם טוב זיע"א: אמונתו חזקה כעמוד של ברזל, נחום איש גם זו, ופעם בעת צרה העמיד מורינו רבי נחמן פנים כמי שאינו מבין מה העניין, הרי הכל הכוונה הכל לטובה, אז אמר הבעש"ט נס שלא היה רבי נחמן בזמן המן הרשע, שרבי נחמן היה מעמיד את גזירת המן הרשע כלטובה. כאשר התאלמן רבי נחמן שידך לו רבו הבעש"ט צדיקה וחסידה שכל רצונה היה בבעל עובד ה' לאחר האירוסין שאל רבי נחמן: מה יוכל להעניק לו בתוך דמי שדכנות? השיב לו הבעש"ט רצונו כי כאשר ייולד לך בן תשדך עמי, מורינו רבי נחמן בודאי הסכים ושמן מאד ע"ז שיזכה להיות מחותן של רבו הבעש"ט,

קו האמונה
02-6444250

"גוי אחד בארץ"
"אתה אחד ושמן אחד"

כאשר תופיע אחדות בכל איבריה של האומה, ממילא יכירו הכל-ברעיון אחדות ה'.

אני אוהב כל יהודי I love every Jew

לרכישת סטיקרים ומוצרים נוספים:
050-9931931

אני אוהב כל יהודי

תפילה על עם ישראל

רחם על כל בעלי ההשפעה שהזכרתי לפניך ועל כל עם ישראל, שכולם יידעו את זה בעצמם ויחיו את זה באמת ושזו תהיה המטרה הראשית שלהם בחיים לעבוד לקנות בעצמם שלימות בעניינים שבין אדם לחברו; ותרחם עליהם שזה יהיה המסר העיקרי שיעבירו לתלמידיהם ולכל הסרים למשמעתם שכולם יידעו באמת שזו התכלית של התורה וזו תהיה כל מגמתם ושאיפתם.

ריבונו של עולם רחם על כל עם ישראל שכולם יזכו להיות מתלמידיו של אהרן הכהן, שכולם יאהבו את השלום שכולם ירדפו אחר השלום, שכולם יאהבו את הבריות ועל ידי זה יקרבו אותם לתורה.

רחם על כל עם ישראל שתהיה להם מידת השלום בשלימותם."

תפילה שכולם יזכו ללמוד את החוברת "אהבת ישראל במסירות נפש" ולהתפלל על עם ישראל שיזכו לאהבת ישראל

"ריבונו של עולם, זכה את כל עם ישראל שכולם יזכו ללמוד את החוברת "אהבת ישראל במסירות נפש", ולהבין היטב שהמשימה שלנו, והתכלית שלנו, ועיקר החיים שלנו הוא לתקן את עוון שנאת חיים ולזכות לאהבת ישראל, אהבת חיים אמיתית.

רחם על כל הילדים שלך, ותן בלבם אהבת ישראל אמיתית, אהבת חיים אמיתית, שיזכו לאהוב את כל עם ישראל במסירות נפש ולקבל על עצמם ולעשות בכל יום חצי שעה של תפילה והתבודדות על עם ישראל. זכה את כולם לדעת שכשמתפללים על עם ישראל חצי שעה ביום זה נקרא אהבת ישראל במסירות נפש וזה נקרא אהבת חיים.

תן בלבם של כל בניך עם ישראל שיאהבו כל יהודי וירצו להיטיב לכל יהודי בכל לבם נפשם ומאודם, וכולם ירצו שיהיה רק טוב לכל כלל ישראל ולכל יהודי. ושיידעו שהדרך להיטיב עם כל עם ישראל ועם כל יהודי ויהודי היא רק כשמתפללים על כל עם ישראל שיזכו לטוב האמת, לטוב הנצחי; והטוב האמיתי זה שכל עם ישראל יזכו לחזור בתשובה שלימה בלי ייסורים, שיזכו לאמונה שלימה ולאהבת ישראל בשלימות; והעיקר שיחזרו בתשובה על עוון שנאת חיים שהיא השורש לכל הצרות ולכל החורבנות ולכל הגלויות ולכל האסונות ולכל ההסותרות ולכל הריחוק ממך.

ריבונו של עולם, תחזיר את על עם ישראל בתשובה שלימה בלי ייסורים על עוון שנאת חיים ועל כל העברות שבין אדם לחברו, כי המצוות שבין אדם לחברו זה הדבר החשוב ביותר, וזו תכלית התורה, ותכלית האדם, ועיקר מדרגת האדם; ולכן עיקר התשובה של האדם היא על המצוות שבין אדם לחברו.

ריבונו של עולם, תן לכל עם ישראל אהבת ישראל אמיתית שעל ידי זה נזכה לכל הישועות ולכל הברכות שבעולם ולהשראת שכינה ולגאולה שלימה."

איך מתפללים על עם ישראל שיזכו לתיקון עוון שנאת חיים ולאהבת ישראל?

האמת היא שאין כמו התפילות האישיות, בשפה שלך, במילים שלך, מהלב שלך, מהרגש שלך. אבל הרבה מאוד יהודים שקיבלו על עצמם לעשות חצי שעה על עם ישראל והם לא רגילים לדבר עם ה' בשפה שלהם, באו אלי ואמרו לי שקשה להם, הם לא מצליחים. ולכן ראיתי לנכון לכתוב תפילות לדוגמה בעניין התשובה על עוון שנאת חיים, כדי לעזור ולהמחיש וכדי לתת כיוון ורעיונות לעם ישראל איך להתפלל על הנושא הזה, אבל כמובן זו רק טעימה, וגם קיצרתי מאוד, יש עניינים שכתבתי במשפט אחד אבל אפשר לדבר עליהם עם ה' בלי סוף. וכל חכם יוסיף מדעתו בנושאים אחרים, ובדיוורים נוספים באותם נושאים. וכמובן, אפשר לתפוס משפטים מסוימים בתוך התפילה שבהם מתעורר לך הלב או שהם עיקר הבקשה (הדגשתי כמה משפטים כאלה בתוך התפילות), ועליהם לחזור שוב ושוב ברגש ובהתחדשות, כי חשוב לי להדגיש, שגם אם אין לך ממש דיבורים חדשים ומפורטים, עצם זה שאתה חוזר כל החצי שעה על המילים: "אבא, רחם על כל עם ישראל ותחזיר אותם בתשובה ברחמים, ותעקור מתוכנו את שנאת החיים, ושיזכו כל עם ישראל לאהבת ישראל אמיתית" - זה טוב מאוד! זה נפלא ומצוי! ואשרי חלקו של מי שיעשה את זה בתמימות. אבל זה ברור שכאשר יש בתפילה התחדשות וזרימה של עניינים רבים - יש לתפילה יותר חיות, ויותר קל לדבר עם ה' כדבר איש עם רעהו כמו שמלמד רבי נחמן.

תפילות לדוגמה: תפילה שנוכה לדעת שתכלית התורה היא בין אדם לחברו

"ריבונו של עולם רחם על כל עם ישראל, ובפרט על כל מי שיש לו השפעה על עם ישראל; רחם על כל הרבנים ועל כל הרבניות, ועל כל המשפיעים ועל כל המשפיעות, ועל כל המחנכים ועל כל המחנכות, ועל כל המורים ועל כל המורות, ועל כל ההורים, ועל המדריכים ועל המדריכות ועל כל עם ישראל; שכולם יידעו שתכלית התורה היא המצוות שבין אדם לחברו ואהבת ישראל,

שכולם יידעו שתכלית האדם היא להיות שלם במצוות שבין אדם לחברו ולאהוב כל ליהודי,

שכולם יידעו שעיקר מדרגת האדם נמדדת לפי מה שזוכה להיות שלם במצוות שבין אדם לחברו ולפי מה שזוכה לאהבת ישראל אמיתית,

שכולם יידעו שתכלית עם ישראל היא שיהיה שלום בין כל בני ישראל, שכולם יאהבו זה את זה, ויכבדו זה את זה, ובוודאי לא יזיקו ולא ירעו ולא יצערו זה את זה, ושלא יהיו שום פירוד ומחלוקת בעמך ישראל,

שכולם יידעו שתכלית העולם היא שכולם יחיו אחד עם השני באהבה אמיתית, בשלום אמיתי, בכבוד אמיתי,

שכולם יידעו שזה כל רצונך בבריאת עולמך, שזו התכלית, שזה העיקר, שזה היסוד, שזה השורש של הכול;

הצטרפו לשרשרת התפילות על עם ישראל: 02-6444250 שלוחה 26

רבי נחמן כותב בליקוטי מוהר"ן תורה קפח- "שקודם שיוצא האדם לאוויר העולם, מלמדיו ומראיו לו כל מה שצריך לעשות ולעבוד ולהשיג בזה העולם", יוצא מזה שאדם צריך לדעת שיש לו מסלול, והמסלול הזה הוא מיוחד לפי שורש נשמתו, נכון שצריך לעשות את המקסימום להגיע ליעד שלו, אבל כשיש קושי או ניסיון, צריך לבטוח בה, שה' יודע את המסלול שלו, לעיתים הוא צריך לרדת, לעיתים הוא צריך שיקרה לו את הניסיון הזה וכו' - לכן צריך לסמוך על הנהג - שזה בורא עולם. כמו כן גם הדיווג שלו, שחז"ל אמרו שארבעים יום קודם יצירת הוולד קבעו לו את הדיווג והדירה וכו'. ועוד דבר חשוב יוצא מדברי רבנו - שהנשמה של האדם יודעת שיש רק את ה' בעולם, הנשמה הייתה למעלה והיא ראתה את השם, את אור האין סוף, יודעת שיש רק ה', שאין עוד מלבדו ושהכל לטובה, השם אוהב את האדם אהבת עולם, וראתה את הרחמים של ה' שהם אין סופיים, ואצלה זה ידיעה ברורה.

וכמו שהיה מעשה עם רבי יהונתן איבישיץ, שאחרי פטירתו, הצדיקים באותו דור רצו שהוא יסייע להם בצרות שפקדו את הדור, והוא נלה בחלום ואמר את הפסוק בתהילים: "דימינו אלוקים חסדך" ונעלם. פרושו, שאנו מדמים את הנהגת החסד והרחמים של ה' לאלוקים להנהגת דין. אך בעצם הכל טוב, אין רע, גם במה שקורה לעם ישראל עכשיו. ועלינו לחזור על האבדה לבקש אותה - את האמונה, ואם נהייה עקשנים אנו נמצא אותה, כמו שרבנו ממשיך וכותב "וכיון שיצא לאוויר העולם מיד נשכח מאיתו... והשיכחה היא בחינת אבדה...". האמונה זו האבידה העיקרית שיש לאדם לחפש, ולהאמין שהוא יכול להגיע אל האמונה, ואם לא יעזוב את הרצון למצוא את

ורבנו ממשיך "וצריך לחזור ולבקש אבדתו, והאבדה שלו היא אצל הצדיק וכו'" ולכן מי שמתקרר לרבנו ולתלמידיו ולתמידיו תלמידיו מתקרר לאמונה. שמעתי מילדה שאמא שלה, היה לה את המחלה הידועה, ואמא שלה, התקרבה לספרים של האמונה של הרב, והייתה כולה רק אמונה, וכאשר הרופאים אמרו לה שיש לה רק שעה לחיות, ומרוב שכל מי שהכיר אותה ראה שהיא מלאת אמונה, ורק אומרת מזמור לתודה, המשפחה שלה אמרו ביחד מזמור לתודה ליד המיטה שלה, והיא חיה בנס עוד כמה שבועות.

שנזכה למצוא את האבדה שהיא האמונה השלמה במהרה בימינו אמן.

הרב שלום מזור
מהמרצים הבכירים
של
"חוט של חסד"

ראש חודש תמוז
השגת אור תורה שבע"פ

חודש זה מסוגל
להבנת דברי התורה-
"להשיג אור תורה
שבעל פה"
הסימן לכך הוא
שבחודש זה הוריד
משה רבינו את
הלוחות הראשונות
(הפרי צדיק)

לקבלת חיווקים - 052-6672221

אין השמחה

ששלמה

אלא אק דאזת לתלמידי חכמים

ביום חתונתך תלמידי חכמים
ילמדו ויברכו אותך לחיים מאושרים
בהשתתפות חד פעמית- בסעודת עניים

02-5308000

ילדון חידודון

איזה עונש קיבל קורח, האם הוא נבלע באדמה, או שהוא נשרף עם 250 מקטירי הקטורת?

תשובה פרשת נשא: חונת המזבח והמשכן בחודש ניסן, הגזל מחברו ונשבע לשקר מביא איל אשם 'איל הכיפורים' (ה, ח).

זאב יהודה אליאס, חיפה.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

תמוז מזל החודש סרטן - תשובה - זמני תשובה ממשמישים ונאים

לעשות תשובה פרושו רצון חזק להשתנות.
(א.ב. של החיים)

לקבל מטרים מחוקים - 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

חרוז של תודה

ברצוננו לשתף אתכם בסיפור תודה שהתרחש אצלנו במשפחה - בתקופה האחרונה אימצנו במשפחתנו 'חוק תודה לילדים', כיצד? כל דבר שלא נעים לנו, או שצריך עזרה - אומרים 15 פעמים תודה על מה שלא נעים ואז אומרים "מזמור לתודה" בשמחה... ופשוט רואים ישועה! לדוגמא, כאבי שיניים, כאבי בטן, משהו הלך לאיבוד, וכו'... ומדהים איך העניינים מסתדרים!

לאחרונה קרה מקרה ונשמח לשתף אתכם! לאחיינועם בת ה-3 נכנס חרוז קטן לאף, היא באה לאמא בוכה וספרה לה. אמא מייד ניסתה להבין מה קרה. בדקנו עם פנס ואכן ראינו את החרוז הקטנטן הוא היה עמוק בתוך האף... מה עושים עכשיו? אמא נלחצה והחלה לחשוב האם ללכת לקופת חולים? האם זה מסוכן? לפתע אמר ישי, "אמא, בואו נגיד תודה לה' שנכנס לאחיינועם חרוז לאף!". אמא שמחה ואמרה לילדים "ישי צודק! איך שכחנו? בואו נגיד תודה לה'!"

תודה לה' 15 פעמים "תודה ה' שנכנס לאחיינועם חרוז לאף!" ואז מזמור לתודה בשמחה... לא חלילה ששמחנו בכאב שלה, אלא הודינו לה' מתוך אמונה שהכל מסמו ולטובה.

כשסיימנו, אמרה אחיינועם: "אמא, קואב לי החרוז באף" אז אמא אמרה "בואו נגיד גם על זה תודה!" ואז המשכנו להגיד 15 פעמים "תודה לה' שכואב לאחיינועם החרוז באף!" ב"ה אחיינועם נרגעה, ושכחה מהחרוז באף... והלכה לשחק, גם אמא נרגעה מהדאגה ופשוט חיכתה לישועה. ניסיונו לקנח את האף, להתעטש, אך כלום לא עזר.

כעבור שעה, עלה לאמא רעיון! היא קראה לאחיינועם ואמרה: "אחיינועם, בואי נרקוד ונקפוצי!" אחיינועם אחזה בידים של אמא והחלה לקפוץ ולרקוד על הספה וכל הילדים מסביב מסתכלים בציפייה... כעבור דקה, מה ביצבץ מהאף? כמובן.. החרוז!! איזו ישועה! עמדנו כולנו וצעקנו בשמחה מזמור לתודה! תודה לה' ותודה לרב ארוש הצדיק על הכלי המדהים שלימד אותנו!

אמרנו תודה ויצא החרוז מהאף.

ישבנו, 4 ילדים קטנים ואמא והתחלנו להגיד

מדור ילדים שעשועון מגוון

מבוך מילים

לפנכם מבוך מילים, עליכם למצא את דרך היציאה ולאחר מכן לזהות את הפסוק הנכתב במבוך מתוך הפרשה.

ד	ב	א	ק	ק	ח	מ	ט	ק	צ	נ	מ	ל	ו	ט	ט	ד	ר
ה	ר	א	ל	ו	א	א	א	ר	ח	ס	י	פ	א	ר	ג	ס	ל
ו	י	נ	ב	ל	ת	ת	א	י	א	ל	א	ע	א	ר	ק	ל	ס
ט	י	ש	ר	א	ד	מ	ש	ה	ה	ז	י	מ	ס	ק	ר	ק	א
ב	א	ח	מ	ב	ז	מ	נ	מ	ב	פ	נ	ע	ג	ס	א	ב	ל
ד	פ	ל	ח	ב	ט	ל	ל	ל	ג	ל	ש	ש	פ	ד	ח	י	ח
ש	כ	ח	ה	ט	מ	ה	כ	ב	ד	צ	מ	ר	ג	א	ר	ש	ג
ק	ע	כ	ל	ק	מ	ט	י	ש	א	ת	מ	א	מ	ב	ס	י	י
ר	י	ה	ב	ר	ל	א	א	ת	א	ב	ו	ט	ג	פ	ס	ש	ח
א	ת	ת	י	ת	א	ב	א	מ	א	ד	ג	א	ו	ת	א	י	א

כתבו את הפסוק והשלימו את החלק החסר

פתרונות יש לשלוח למייל
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252
יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

בדיחות הדעת

שקרן אחד אמר לאשתו: ביום שתפתחי את הארון שבפינה מתגרשים! במשך שנתים התאפקה, אחרי שנתיים כשהוא יצא מהבית פתחה האשה את הארון וראתה בפנים 4ביצים \$ 20,000. כשחזר אמרה לו: לפי ההסכם מתגרשים.

אבל לפחות תסביר מה זה? אמר לה בעלה כל פעם שאני משקר עליך אני שם בארון ביצה. אמרה לו: נו, 4 שקרים בשנתיים זה סביר, אני מוכנה לסלוח על זה. ומה זה הכסף? אה זה? מהתבניות שמכרת...

העלון מוקדש להצלחת
שי בן מרי מרים, מורן בת יפה
ולזיווג הגון
ליפה אורנה בת בתיה חיה
להקדשת העלון: 02-5308000

לקחת ולהראות אותם לסבתא ולסבא, לחברים, לגנות וכדו'. עם זאת, חשוב להדגיש שהגורם של הילד בציור על הקיר, הוא: החוויה החושית שהוא סופג. ומכיוון שהחוויה מציור על קיר זהה לחלוטין לחוויה החושית שניתן להפיק מציור על נייר או קרטון (שהרי בשניהם, הילד נוגע בחומר ומבין שיש לו את הכישרון להזיז את היד וליצור צורה כלשהי) אפשר להובילו בקלות אל המטרה: "איפה אפשר לצבוע".

מקדימים פעולה חינוכית

עושים זאת, על ידי מה שנקרא "חינוך מוקדם/הטרמה" מראים לילד דף חלק ודף מקושקש, מדגישים לו את ההבדל ביניהם: מלמדים אותו איך צובעים ואומרים לו: "פה אפשר לצבוע ופה (מצביעים על קירות וחפצים) אסור. אין צורך להכריז על "חָרָם צָבָעִים" עליו לאפשר לילד לצבוע (לא את הקיר כמובן) חשוב לפתח בילד את נושא הציור. אולם חשוב גם להגדיר לו היכן מותר לו לצייר. אם אחרי הכול הוא שוב צייר על הקיר- הבעיה שלנו היא "למה לא הפגנתו על יוסי?" ולא "למה יוסי צייר על הקיר". זיכרו בכדי להצליח נדרש מאיתנו: סבלנות, שליטה עצמית, הבנת הילד, חינוך מוקדם והרבה תפילה. המשך בע"ה בשבוע הבא.

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

להתעורר אצלנו שנייה לפני שאנו מגיבים, היא למה הילד עשה את מה שעשה? ומה עכשיו מוטל עלינו לעשות?!

זהירות מישהו כאן כועס

הורים יקרים, אם בשעת מעשה כשאני נכנס לחדר ורואה את "היציירה" על הקירות, אזי אני רותח וכועס ועלול... אסור שתהיה לי עכשיו גישה לילד ולא משנה מה הסיבה שהוא עשה ובאיזה גיל מדובר. במקרה זה, אני לא נמצא בעמדה "מחנכת" ולכן עדיף לעשות אחורה פנה, להירגע ולחשוב על התגובה. קשה לי, אבקש סיוע. אתקשר למישהו שירגיע אותי, אשלח מישהו אחר לילד. אבל אם אני בטוח שאוכל לשלוט בעצמי, אז נוכל לגשת להמשך.

אבל למה על הקיר?

כמעט כל הורה מכיר את הסיטואציה, בה הוא עומד מול "יצירת המופת" המרוחה באומנות מיוחדת על הקיר, כשהוא שואל את עצמו: למה לצייר על הקיר? האם נגמרו לו הדפים? תופעת הציור על הקירות מופיעה בדרך כלל, בין גיל שנה- לשלוש שנים. בגילאים הללו, תהליך הפנמת החוקים ומושג הגבולות נמצאים בראשית הדרך, עדיין הילד לא מבין מדוע כאן מותר ושם אסור? למה כשהוא מצייר על דף הוא מקבל מחמאה וכולם מוחאים לו כפיים, וכשהוא מצייר על קיר כועסים עליו? הציור על הקיר, הוא רק חלק משרשרת ארוכה של ניסיונות, בהם הילד מכיר את עצמאותו ולומד מה הם יכולותיו. לדוגמה: כאשר תינוק אוחז בפרי ומצליח לכוון אותו אל פיו, הוא מבין שיש לו את הכוח לבצע את רצונו. כאשר ילד מצייר על הקיר הוא משאיר חותמת, משאיר עקבות, מסמן טריטוריה. הוא כאילו מבקש לומר לנו תראו אותי, רק אני יכולתי לצייר את זה, אני קיים אני כאן. (זה לפעמים גם הצורך של נערים להשאיר גרפיטי בסגנון "היינו פה")

מה בכל אופן עושים?

הגישה הנכונה היא: שאין לנו לייחס לעניין משמעות רבה, זו לא תופעת קבע. הילד לא הולך לצבוע לנו את כל הבית ובדרך כלל לקראת גיל שלושה/ארבע התופעה נעלמת. הילד מתבגר, מאבד עניין בציור על הקירות ומתעניין יותר ב"ציורים ניידיים", כלומר ציורים שאפשר

סמכות הורית ומשמעת בגיל הרך פרק יז'

ליוסי בן השנתיים וחצי, כבר שיעמם לשחק עם המשאיות והטרקטורים והוא החל להציק לאימו, שהייתה עסוקה בקיפול הר הכביסה השבועי. לאחר כמה ניסיונות של לך ושוב, החליטה גברת כהן להעסיק את יוסי בצביעה. היא הכניסה אותו לחדר הילדים, נתנה לו בריסטול לבן והוציאה לו את הצבעים של שרה'לה מהמגירה. יוסי שמאוד אוהב לצבוע, הרים את עיניו וחייך לאימו. היא שמחה וליטפה את ראשו באהבה. "זהו, עכשיו יש לי לפחות חצי שעה של שקט, אדדדד לסיים את קיפול הכביסה לפני שהתינוקת תתעורר "אמרה לעצמה, תוך כדי שהיא חוזרת לעבודת קיפול הכביסה בסלון.

השקט שלפני הסערה

בכי התינוקת העיר את גברת כהן מקיפול הכביסה והיא הזדרזה אל חדר השינה. בדרך היא העיפה מבט לחדר הילדים, לראות מה מתקדם עם הצביעה של הנסיך הקטן. השקט שהיה בשעה האחרונה, קצת החשיד אותה, והיא חשבה לעצמה: "כמה זמן הוא כבר יכול לצבוע?" התברר שההצעה להשתיק את יוסי עם הצבעים של שרה'לה "עלתה לה ביוקר". יוסי היה עסוק כולו בסיום "עבודת הגמר" שלו, בקישוט הקיר מעל המיטה של שרה'לה, כאשר כמעט כל החדר זכה לטיפול מקצועי מהצבעי הקטן. מה עשתה גב' כהן ליוסי, לא כ"כ משנה לנו. השאלה: מה אנחנו היינו עושים? כיצד אנחנו צריכים להגיב?

סבלנות, ועוד פעם סבלנות.

פשוט וברור, שאסור לאפשר לילד לקשקש על הקירות בבית. אבל נעשה לרגע הפרדה, בין הצורך לחנך או להדריך את הילד, לבין תגובתנו כהורים לאחר מעשה... כמו כן בבואנו להגיב על צביעת הקירות, עלינו לקחת בחשבון-התגובה ובעוצמתה את גיל הילד. הורה שמיישם את הנקודות שדיברנו עליהם בשבועות האחרונים, והוא עובד על מידת הסבלנות ויישוב הדעת שלו, הוא אינו מתנהג בפזיזות ולא שולף "עונשים חינוכיים" מהמותן, מבין שאת הנעשה כבר אי אפשר להשיב. הקיר מקושקש וצבוע זאת עובדה. כרגע אין טעם לצעוק, זה כבר לא יחזיר את צבע הקיר למה שהיה. השאלה שצריכה

אתה שייך לעם ישראל
ועם ישראל שייך לך!

מסר מיוחד

בואו נעשה את זה:
26-6444250 שולוחה 26

הרב שלום ארוש בקריאת קודש לעצור את הגזרות:
"אהבת ישראל במסירות נפש" עממתבטא ע"י שרשרת תפילה והתבודדות על עם ישראל, שרשרת גולא תיפסק במשך 24 שעות ובהם יעמדו יהודים מכל רחבי העולם ויתפללו לפניו יתברך על כלל ישראל ובכך יעצרו את המנחית.
"כל יהודי ויהודיה, ילד וילדה, שיקחו חלק בשרשרת תהיה להם חלק בגאולה וכשיבוא משיח הוא יצביע על אלו שזכו לקחת חלק בגאולה"
יהודי יקר! הצטרף עוד היום לשרשרת התבודדות ותפילה על עם ישראל.
לא נניח להקב"ה לגזור גזרות.

באיץ רבאן אצרכות בדדית באצרכות- "חוט של חסד"

